

Arrest

nr. 288 588 van 8 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 21 september 2022.

1.2. Op 14 december 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort tot de etnische groep Yoruba en bent praktiserend christen. U werd geboren op (...) 1994 in Lagos. Uw ouders overleden toen u ongeveer 2 jaar oud was en u verhuisde naar Zaria in Kaduna, waar u opgroeide bij uw grootmoeder. In 2014 verhuisde u terug naar Lagos nadat uw grootmoeder was overleden.

In 2014 was u aanwezig bij een aanslag van Boko Haram in Zaria, Kaduna state. Tijdens deze aanslag stierven er ongeveer 20 tot 30 mensen, waaronder uw vriend Y. I.. U verhuisde terug naar Lagos na deze aanslag. Vanaf november of december 2014 verbleef u bij een verre oom genaamd O. O., zijn vrouw en drie dochters. Vanaf januari 2016 studeerde u aan de Yoba College of Technology in Lagos. Op de eerste schooldag werd u benaderd door twee mensen genaamd Y. en D.. Zij waren ook studenten. Zij hielpen u wegwijst te maken op de campus. Na zes maanden merkte u dat mensen een bange en nerveuze indruk gaven als ze in de buurt kwamen van Y. en D.. Hierdoor besloot u afstand te nemen van hen. Nadat u afstand nam vroegen andere studenten aan u of u een lid was van Black Axe. U kwam D. en Y. regelmatig tegen op de campus. Ze zeiden zelf nooit tegen u dat ze bij Black Axe hoorden. Ze zeiden wel dat ze vriendelijk waren geweest tegen u en dat u nu hun rivaal zou worden door u bij andere groeperingen aan te sluiten en dat ze achter u aan zouden komen. In december 2017 werd u aangevallen bij de schoolpoort door de leden van Black Axe. U werd de volgende ochtend wakker in het ziekenhuis. Tijdens de aanval zeiden ze niets. Tussen december 2017 en februari 2019 sprak u niet met hen. U liep altijd de andere kant op als u D. en Y. tegenkwam. Op 15 februari 2019 had u met een klasgenoot genaamd J. afgesproken in het park voor school. De Black Axe leden vielen mensen aan in het park. U rende meteen weg. Een paar uur na de aanval hoorde u dat J. overleden was. Hierdoor wist u zeker dat de aanval tegen u gericht was – J. had immers geen problemen met de Black Axe leden. In de zomer van 2019 keerde u nog een keer terug naar de campus om een examen te maken. U zag de leden van Black Axe echter nooit meer. Op 5 oktober 2019 reisde u legaal per vliegtuig naar Oekraïne, waar u ging studeren. U verbleef tot 26 februari 2022 in Oekraïne. U reisde daarna via Hongarije naar België, waar u op 22 maart 2022 arriveerde. Op 30 maart 2022 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

U vreest een terugkeer naar Nigeria omdat u ten eerste problemen kende met Boko Haram en ten tweede omdat u problemen kende met de groepering Black Axe.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort, uitgegeven op 24 juni 2019 in Lagos, (2) een student resident permit uitgegeven op 12 november 2019, (3) uw studentenkaart uit Oekraïne, (4) een krantenartikel van BBC News 'Nigeria's Kaduna train attack: 168 people are still missing' dd. 4 april 2022, (5) een Wikipedia-artikel 'June 2014 Kaduna and Abuja attacks' (s.d.) en (6) informatie over de Black Axe movement.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste verklaart u een vrees te hebben voor Boko Haram.

In 2014 was u namelijk aanwezig bij een aanslag van Boko Haram in Zaria, Kaduna. Er stierven hier 20 tot 30 mensen, waaronder uw vriend Y. I. (NPO dd. 21.09.2022, p. 19-20). Hierbij kan worden opgemerkt dat u na de aanslag in juni of juli van 2014 – u herinnert zich de datum niet juist – terug naar Lagos verhuisde. Wanneer er wordt gevraagd of u na 2014 nog ooit persoonlijke problemen had met Boko Haram repliceert u 'persoonlijk niet nee'. (NPO dd. 21.09.2022, p. 20). Door het verlaten van Kaduna state kon u zichzelf beschermen van Boko Haram. U verklaart in uw vrij relaas immers dat er geen problemen waren tussen november of december 2014 en januari 2016 – toen u startte aan de Yoba college of Technology – en u bleef tot 2019 in Nigeria wonen, zonder nog ooit te maken te hebben met Boko Haram. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de situatie in Kaduna State, u in Lagos over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt – met betrekking tot de aanslagen van Boko Haram – in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Ten tweede vreest u de groepering Black Axe.

Er dient vooreerst een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u immers dat u uw land van herkomst voornamelijk hebt verlaten omwille van de een vrees voor de groepering Black Axe. U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de DVZ, en dit terwijl u op de DVZ expliciet wordt gevraagd naar alle redenen waarom u uw land was ontvlucht (Vragenlijst CGVS dd. 11.05.2022, punt 3). Wanneer er wordt gevraagd waarom u bij de DVZ niets vertelde over uw vrees ten opzichte van Black Axe repliceerde u met 'Ik ging naar mijn interview. Ze vroegen kort te zijn. Het is niet iets waarover ik makkelijk praat. Mijn hoofdverhaal heb ik inderdaad niet verteld. Ik werd verteld dat het kort was. Ik was heel bang dat als ik als iemand van de groepering zou gezien worden.' Uw verklaring dat men u op de DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven omdat u op het CGVS meer tijd zou krijgen om alles uit te leggen, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees. Ook het feit dat u verklaart bang te zijn om als iemand van de groepering te worden gezien kan niet als afdoende verklaring worden beschouwd voor deze omissie. Er is geen reden waarom u zou zwijgen over de groepering Black Axe – waarvan uzelf nooit deel van zou hebben uitgemaakt – terwijl u wel al de stap had gezet om internationale bescherming aan te vragen in België.

Verder weet u niet te overtuigen wat betreft dit aspect van uw asielrelaas, niet wat de inhoud betreft, noch wat de ernst betreft. Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en onsamenhangend zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart namelijk dat u zes maanden bevriend zou zijn geweest met Y. en D.. Twee studenten waarvan u later te weten kwam dat ze behoren tot de Black Axe groepering (NPO dd. 29.09.2022, p. 10). Tijdens deze zes maanden maakten zij op geen enkel moment duidelijk dat zij behoorden tot de Black Axe, noch over het doel of de activiteiten van deze groepering (NPO dd. 21.09.2022, p. 12, 14). De informatie die u kan vertellen over Black Axe komt voornamelijk voort uit nieuwsberichten en algemene informatie zoals uzelf voorlegt (document nr. 6), niet uit wat de leden van Black Axe u vertelden (NPO dd. 21.09.2022, p.13). Over de manier hoe u juist bent te weten gekomen dat Y. en D. bij Black Axe hoorden en dat zij u wilden rekruteren legt u zeer vage en verwarrende verklaringen af. U verklaart namelijk dat u ontdekte dat zij bij Black Axe hoorden nadat u afstand nam van jullie vriendschap toen u merkte dat mensen zich nerveus gedroegen rondom Y. en D.. Na het nemen van wat afstand begonnen mensen immers aan u te vragen of u bij Black Axe zat. U weet echter niet welke student dit juist tegen u zei (NPO dd. 21.09.2022, p. 14, 15). Tussen 2015 en 2017 spraken Y. en D. u aan als ze u tegenkwamen. Ze zeiden dat u nog van hen zou horen en dat ze dachten dat u zich ging aansluiten bij de rivalen. Er werd tot driemaal toe gevraagd of ze tussen 2015 en 2017 nog iets anders tegen u zeiden. U verklaarde van niet. (NPO dd. 21.09.2022, p. 15, 16). Wanneer er later in tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of Y. en D. ooit direct tegen u zeiden dat ze wilden dat u lid werd repliceerde u dat ze dit zeiden als ze u tegenkwamen (nadat u afstand nam van de zes maanden durende vriendschap met Y. en D.). Er werd opgemerkt dat er driemaal gevraagd werd of ze nog iets anders zeiden tegen u tussen 2015 en 2017 en dat u hierop 'nee' antwoordde. U repliceerde hierop: 'Ik heb gezegd dat ze tijdens de (eerste) zes maanden niets zeiden. Na de zes maanden kwamen ze naar mij om het duidelijk te maken. Tijdens de zes maanden vroegen ze niets. Ik heb duidelijk gemaakt dat ze tegen mij zeiden dat ze vriendelijk waren en dat ze het erg vonden dat ik naar hun rivalen ging. Dat was voor mij duidelijk genoeg dat ze Black Axe waren. Ik vind het gek dat u dit niet doorhad.' (NPO dd. 21.09.2022, p. 16-17). Uw onsamenhangende en vage verklaringen over hoe Y. en D. aan u zouden hebben duidelijk gemaakt dat ze tot de Black Axe behoorden en dat ze u wilden rekruteren zorgen ervoor dat er nog weinig geloof kan worden gehecht aan u beweerde rekrutering bij de Black Axe groepering. Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u uw vrees voor de Black Axe leden grotendeels baseert op speculatie. U verklaart dat u weet dat ze u wilden vermoorden omdat ze in februari 2019 een aanval deden op een park en uw vriend J. werd vermoord. U weet dat ze eigenlijk achter u aanzitten omdat J. geen problemen had met de Black Axe groepering. U verklaart ook dat de Black Axe leden nooit tegen u persoonlijk zeiden dat de aanval op u gericht was. (NPO dd. 21.09.2022, p. 16). Bovendien dient aangestipt te worden dat u nog tot 5 oktober 2019 in Nigeria bent gebleven terwijl u beweert dat de laatste keer dat u de leden van Black Axe zag in februari van 2019 was, wanneer zij mensen aanvielen in het park voor de school (NPO dd. 21.09.2022, p. 16). Dit betekent dat u nog acht maanden zonder enige problemen in Nigeria zou hebben verbleven. Sterker nog, u bezocht de campus nog in de zomer van 2019, terwijl u verklaart dat de leden van Black Axe vrij op de campus rondliepen (NPO dd. 21.09.2022, p. 19). Dit relatieveert de door u aangehaalde vrees in het kader van de Black Axe nog meer.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u verklaart bij aankomst in België op aanraden van anderen mensen naar het klein kasteeltje te gaan om een verzoek om internationale bescherming te doen. U wist op dat moment niet wat het betekende. U verklaart geen andere keuze gehad te hebben dan een verzoek om internationale bescherming te doen omdat u geen plaats had om te verblijven. Wanneer er wordt gevraagd of u een verzoek om internationale bescherming zou hebben gedaan als u wel een verblijfplaats had in

België bij vrienden of familie repliceert u met 'Als ik op dat moment een plaats had om te verblijven dan had ik het niet gedaan. Het was beter dan op straat te slapen.' (NPO dd. 21.09.2022, p. 11). Het feit dat u in België geen verzoek om internationale bescherming had gedaan indien u een plaats had om te verblijven, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade in grote mate kan worden gerelativeerd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort, uitgegeven op 24 juni 2019 in Lagos, (2) een student resident permit uitgegeven op 12 november 2019, (3) uw studentenkaart uit Oekraïne, (4) een krantenartikel van BBC News 'Nigeria's Kaduna train attack: 168 people are still missing' dd. 4 april 2022, (5) een Wikipedia-artikel 'June 2014 Kaduna and Abuja attacks' (s.d.) en (6) informatie over de Black Axe movement. Wat betreft de kopie van uw paspoort dient te worden opgemerkt dat dit document enkel gegevens over uw identiteit bevat, hetgeen hier niet ter discussie staat. Ook de documenten betreffende uw studies in Oekraïne bevatten enkel gegevens die niet in vraag worden gesteld. Ze bevatten namelijk enkel informatie over uw verblijf en studies in Oekraïne. Over de twee laatste documenten – de informatie over Boko Haram en de informatie over de Black Axe movement – dient te worden opgemerkt dat dit algemene informatie is die u zelf van het internet heeft gehaald. In de documenten wordt u zelf niet persoonlijk vermeld. Deze informatie heeft dan ook geen enkele bewijswaarde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u

werden verstuurd op 30 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting werpt verweerder de onontvankelijkheid van het beroep op wegens de laattijdige indiening van het verzoekschrift. Hij betoogt dat de laatste nuttige dag om een beroep in te dienen 17 januari 2023 betrof terwijl het verzoekschrift in casu elektronisch werd ingediend op 19 januari 2023. Verzoeker volhardt in de tijdigheid van het beroep.

Nazicht bij de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) levert op dat J-BOX op 17 januari 2023 wegens technische problemen niet de hele dag actief was, dit tot en met donderdagochtend 19 januari 2023.

Aangezien niet uitgesloten kan worden dat het verzoekschrift, dat overigens als opsteldatum 17 januari 2023 vermeldt, omwille van een aanhoudend technisch probleem niet tijdig aan de Raad kon worden bezorgd, is de Raad van oordeel dat het beroep niet onontvankelijk kan worden verklaard wegens laattijdigheid.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, c), 48/5, § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Hij geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze vervolgens te weerleggen.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder andere artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. Verzoeker stelt bij een terugkeer naar Nigeria een vrees te koesteren voor de groeperingen Boko Haram en Black Axe. Wat betreft zijn vrees voor Boko Haram verklaarde verzoeker aanwezig te zijn geweest bij een bomaanslag in Zaria, Kaduna in 2014 waar zijn vriend Y.I. overleed. Inzake zijn vrees voor Black Axe verklaarde verzoeker dat de groepering hem trachtte te vermoorden omdat ze dachten dat hij zich, na eerdere contacten met leden van Black Axe, bij een rivaliserende groepering zou aansluiten.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

3.2.4.2. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd betreffende verzoekers vrees voor Boko Haram:

“In 2014 was u namelijk aanwezig bij een aanslag van Boko Haram in Zaria, Kaduna. Er stierven hier 20 tot 30 mensen, waaronder uw vriend Y. I. (NPO dd. 21.09.2022, p. 19-20). Hierbij kan worden opgemerkt dat u na de aanslag in juni of juli van 2014 – u herinnert zich de datum niet juist – terug naar Lagos verhuisde. Wanneer er wordt gevraagd of u na 2014 nog ooit persoonlijke problemen had met Boko Haram repliceert u ‘persoonlijk niet nee’. (NPO dd. 21.09.2022, p. 20). Door het verlaten van Kaduna state kon u zichzelf beschermen van Boko Haram. U verklaart in uw vrij relaas immers dat er geen problemen waren tussen november of december 2014 en januari 2016 – toen u startte aan de Yaba college of Technology – en u bleef tot 2019 in Nigeria wonen, zonder nog ooit te maken te hebben met Boko Haram. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de situatie in Kaduna State, u in Lagos over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt – met betrekking tot de aanslagen van Boko Haram – in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande pertinente bevindingen tot de zijne.

3.2.4.3. Inzake verzoekers vermeende vrees voor Black Axe merkt de commissaris-generaal in de eerste plaats terecht op:

“Er dient vooreerst een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u immers dat u uw land van herkomst voornamelijk hebt verlaten omwille van de een vrees voor de groepering Black Axe. U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de DVZ, en dit terwijl u op de DVZ expliciet wordt gevraagd naar alle redenen waarom u uw land was ontvlucht (Vragenlijst CGVS dd. 11.05.2022, punt 3). Wanneer er wordt gevraagd waarom u bij de DVZ niets vertelde over uw

vrees ten opzichte van Black Axe repliceerde u met 'Ik ging naar mijn interview. Ze vroegen kort te zijn. Het is niet iets waarover ik makkelijk praat. Mijn hoofdverhaal heb ik inderdaad niet verteld. Ik werd verteld dat het kort was. Ik was heel bang dat als ik als iemand van de groepering zou gezien worden.' Uw verklaring dat men u op de DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven omdat u op het CGVS meer tijd zou krijgen om alles uit te leggen, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees. Ook het feit dat u verklaart bang te zijn om als iemand van de groepering te worden gezien kan niet als afdoende verklaring worden beschouwd voor deze omissie. Er is geen reden waarom u zou zwijgen over de groepering Black Axe – waarvan uzelf nooit deel van zou hebben uitgemaakt – terwijl u wel al de stap had gezet om internationale bescherming aan te vragen in België.”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en stelt dat hij geen idee had wat internationale bescherming precies inhield en op dat moment zijn eerste zorg was om niet meer naar Oekraïne te moeten terugkeren zolang de oorlog daar voortduurde. Verzoeker betoogt dat toen hij begreep dat de oorlog in Oekraïne nog maanden zou aanslepen hij besloot om hier in België internationale bescherming te zoeken.

Door louter te volharden in zijn verklaringen zonder dienstige elementen bij te brengen ter verschoning van de vastgestelde omissie, kan verzoeker bovenstaande terechte bevindingen niet ombuigen. Bovendien kan verzoeker niet dienstig voorhouden geen idee te hebben gehad wat internationale bescherming inhield nu uit de stukken van het dossier blijkt dat hem meer bepaald in het kader van zijn vragenlijst van 11 mei 2022 alwaar hij de bijstand van een tolk Engels genoot, voorafgaand advies werd verstrekt aangaande de bedoeling van deze vragenlijst en hem werd meegedeeld wat van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht (vragenlijst van 11 mei 2022, p. 1, punt 1 “Voorafgaand advies”).

Waar verzoeker verder stelt dat hij verzocht werd tijdens zijn onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) zijn betoog kort te houden en hij zo dus besloten had zijn asielrelaas te beperken tot zijn ervaringen met Boko Haram, kan hij allerminst overtuigen.

Het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, doet immers niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de omstandigheden en redenen van de voorgehouden vervolgingsproblemen.

Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, alwaar hij de bijstand van een advocaat genoot, dat zijn gehoor bij de DVZ kort was maar dit geen excuus is en hij alles goed begrepen had (persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 4).

De Raad benadrukt volledigheidshalve dat het gehoorverslag bij de DVZ, die verzoeker werd voorgelezen in het Engels, wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid.

3.2.4.4. Vervolgens wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker niet weet te overtuigen wat betreft de inhoud en de ernst van zijn vrees voor Black Axe:

“Verder weet u niet te overtuigen wat betreft dit aspect van uw asielrelaas, niet wat de inhoud betreft, noch wat de ernst betreft. Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en onsamenhangend zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart namelijk dat u zes maanden bevriend zou zijn geweest met Y. en D.. Twee studenten waarvan u later te weten kwam dat ze behoren tot de Black Axe groepering (NPO dd. 29.09.2022, p. 10). Tijdens deze zes maanden maakten zij op geen enkel moment duidelijk dat zij behoorden tot de Black Axe, noch over het doel of de activiteiten van deze groepering (NPO dd. 21.09.2022, p. 12, 14). De informatie die u kan vertellen over Black Axe komt voornamelijk voort uit nieuwsberichten en algemene informatie zoals uzelf voorlegt (document nr. 6), niet uit wat de leden van Black Axe u vertelden (NPO dd. 21.09.2022, p.13). Over de manier hoe u juist bent te weten gekomen dat Y. en D. bij Black Axe hoorden en dat zij u wilden rekruteren legt u zeer vage en verwarrende verklaringen af. U verklaart namelijk dat u ontdekte dat zij bij Black Axe hoorden nadat u afstand nam van jullie vriendschap toen u merkte dat mensen zich nerveus gedroegen rondom Y. en D.. Na het nemen van wat afstand begonnen mensen immers aan u te vragen of u bij Black Axe zat. U weet echter niet welke student dit juist tegen u zei (NPO dd. 21.09.2022, p. 14, 15). Tussen 2015

en 2017 spraken Y. en D. u aan als ze u tegenkwamen. Ze zeiden dat u nog van hen zou horen en dat ze dachten dat u zich ging aansluiten bij de rivalen. Er werd tot driemaal toe gevraagd of ze tussen 2015 en 2017 nog iets anders tegen u zeiden. U verklaarde van niet. (NPO dd. 21.09.2022, p. 15, 16). Wanneer er later in tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of Y. en D. ooit direct tegen u zeiden dat ze wilden dat u lid werd repliceerde u dat ze dit zeiden als ze u tegenkwamen (nadat u afstand nam van de zes maanden durende vriendschap met Y. en D.). Er werd opgemerkt dat er driemaal gevraagd werd of ze nog iets anders zeiden tegen u tussen 2015 en 2017 en dat u hierop 'nee' antwoordde. U repliceerde hierop: 'Ik heb gezegd dat ze tijdens de (eerste) zes maanden niets zeiden. Na de zes maanden kwamen ze naar mij om het duidelijk te maken. Tijdens de zes maanden vroegen ze niets. Ik heb duidelijk gemaakt dat ze tegen mij zeiden dat ze vriendelijk waren en dat ze het erg vonden dat ik naar hun rivalen ging. Dat was voor mij duidelijk genoeg dat ze Black Axe waren. Ik vind het gek dat u dit niet doorhad.' (NPO dd. 21.09.2022, p. 16-17). Uw onsamenhangende en vage verklaringen over hoe Y. en D. aan u zouden hebben duidelijk gemaakt dat ze tot de Black Axe behoorden en dat ze u wilden rekruteren zorgen ervoor dat er nog weinig geloof kan worden gehecht aan u beweerde rekrutering bij de Black Axe groepering. Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u uw vrees voor de Black Axe leden grotendeels baseert op speculatie. U verklaart dat u weet dat ze u wilden vermoorden omdat ze in februari 2019 een aanval deden op een park en uw vriend J. werd vermoord. U weet dat ze eigenlijk achter u aanzitten omdat J. geen problemen had met de Black Axe groepering. U verklaart ook dat de Black Axe leden nooit tegen u persoonlijk zeiden dat de aanval op u gericht was. (NPO dd. 21.09.2022, p. 16). Bovendien dient aangestipt te worden dat u nog tot 5 oktober 2019 in Nigeria bent gebleven terwijl u beweert dat de laatste keer dat u de leden van Black Axe zag in februari van 2019 was, wanneer zij mensen aanvielen in het park voor de school (NPO dd. 21.09.2022, p. 16). Dit betekent dat u nog acht maanden zonder enige problemen in Nigeria zou hebben verbleven. Sterker nog, u bezocht de campus nog in de zomer van 2019, terwijl u verklaart dat de leden van Black Axe vrij op de campus rondliepen (NPO dd. 21.09.2022, p. 19). Dit relativeert de door u aangehaalde vrees in het kader van de Black Axe nog meer."

Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aflegde omtrent zijn vrees voor Black Axe en dat zijn vrees voor deze organisatie op heden nog actueel is. Hij betoogt dat er geenszins sprake kan zijn van speculatie omtrent zijn vrees voor Black Axe leden en meent dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud voldoende concrete elementen heeft aangebracht dat leden van de Black Axe achter hem aan zullen zitten als hij zou terugkeren naar Lagos in Nigeria. Verzoeker beklemtoont dat zijn verklaringen omtrent dit punt geenszins onsamenhangend noch vaag overkomen, meer zelfs dat deze verklaringen juist duidelijk aangeven dat hij in gevaar was.

Daar verzoeker louter volhardt in zijn vrees en de terechte gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing bekritiseert zonder dienstige elementen bij te brengen die een ander licht hierop kunnen werpen, kan hij geen afbreuk doen aan voorgaande concrete en omstandige overwegingen.

Waar verzoeker verder betoogt dat hij geenszins heeft laten verstaan dat hij tussen februari 2019, de maand waarin zijn vriend J. werd vermoord door leden van de Black Axe, tot hij Nigeria verliet op 5 oktober 2019, niet meer werd lastiggevallen door de leden van Black Axe en erop wijst dat hij gedurende die periode ondergedoken leefde in een 'guesthouse' dat bekostigd werd met de spaargeleden en steun van zijn oom in Abuja en hij van daaruit zijn vlucht uit het land organiseerde alsook zijn toelating tot de universiteit in Oekraïne, merkt de Raad het volgende op. Er moet in dit verband aangestipt worden dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud (noch eerder bij de DVZ) geenszins te kennen gaf dat hij een tijd ondergedoken leefde in Nigeria tot zijn vertrek naar Oekraïne, hetgeen dan ook niet kan overtuigen als verklaring voor de vaststelling dat hij nog maandenlang zonder problemen kon verblijven in Nigeria. Daarenboven kan sterk betwijfeld worden in hoeverre verzoeker ondergedoken leefde gezien hij verklaarde nog terug naar school te zijn geweest om een examen af te leggen op de universiteitscampus (persoonlijk onderhoud, p. 19).

3.2.4.5. Verder wordt in de bestreden beslissing op terechte wijze gesteld:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat u verklaart bij aankomst in België op aanraden van anderen mensen naar het klein kasteeltje te gaan om een verzoek om internationale bescherming te doen. U wist op dat moment niet wat het betekende. U verklaart geen andere keuze gehad te hebben dan een verzoek om internationale bescherming te doen omdat u geen plaats had om te verblijven. Wanneer er wordt gevraagd of u een verzoek om internationale bescherming zou hebben gedaan als u wel een verblijfplaats had in België bij vrienden of familie repliceert u met 'Als ik op dat moment een plaats had om te verblijven dan had ik het niet gedaan. Het was beter dan op straat te slapen.' (NPO dd. 21.09.2022, p. 11). Het feit dat u in België geen verzoek om internationale bescherming had gedaan indien u een plaats had om te verblijven, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade in grote mate kan worden gerelativeerd."

Verzoeker laat bovenstaande correcte motieven ongemoeid zodat er geen afbreuk aan wordt gedaan.

3.2.4.6. Wat betreft de neergelegde documenten oordeelt de commissaris-generaal terdege als volgt:

“Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort, uitgegeven op 24 juni 2019 in Lagos, (2) een student resident permit uitgegeven op 12 november 2019, (3) uw studentenkaart uit Oekraïne, (4) een krantenartikel van BBC News ‘Nigeria’s Kaduna train attack: 168 people are still missing’ dd. 4 april 2022, (5) een Wikipedia-artikel ‘June 2014 Kaduna and Abuja attacks’ (s.d.) en (6) informatie over de Black Axe movement. Wat betreft de kopie van uw paspoort dient te worden opgemerkt dat dit document enkel gegevens over uw identiteit bevat, hetgeen hier niet ter discussie staat. Ook de documenten betreffende uw studies in Oekraïne bevatten enkel gegevens die niet in vraag worden gesteld. Ze bevatten namelijk enkel informatie over uw verblijf en studies in Oekraïne. Over de twee laatste documenten – de informatie over Boko Haram en de informatie over de Black Axe movement – dient te worden opgemerkt dat dit algemene informatie is die u zelf van het internet heeft gehaald. In de documenten wordt u zelf niet persoonlijk vermeld. Deze informatie heeft dan ook geen enkele bewijswaarde.”

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

3.2.4.7. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

3.2.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat verweerder ter terechtzitting heeft aangegeven dat waar in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van de deelstaat Edo dit een materiële vergissing betreft en de veiligheidssituatie dient beoordeeld te worden ten aanzien van de deelstaat Lagos. De Raad stipt hierbij aan dat verzoeker verklaarde geboren te zijn in Lagos, hij op tweejarige leeftijd naar Kaduna verhuisde en in 2014 terugging naar Lagos waarna hij Nigeria verliet in 2019. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker in Lagos over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt, hetgeen verzoeker niet betwist. Bijgevolg oordeelt de Raad dat het onderzoek op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten aanzien van de deelstaat Lagos moet gevoerd worden.

Op basis van de landeninformatie ter beschikking gesteld door beide partijen stelt de Raad vast dat er actueel voor burgers in de deelstaat Lagos geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt verweerdens analyse en gebruik van de landeninformatie bekritiseerd. Daarenboven beweert verzoeker, zonder dat hierbij gerefereerd wordt naar de desbetreffende arresten, dat 's Raads rechtspraak bij regelmaat gesteld heeft dat landenrapporten meer dan zes maand oud niet meer kunnen worden aangewend om de relevantie en de gevaarlijkheid van een bepaalde situatie te kunnen meten.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog en niet-gestaafde bewering niet in concreto aanduidt welke verkeerde conclusies verweerder in casu zou hanteren of in welke mate de gemaakte analyse niet correct of actueel zou zijn met betrekking tot onderhavige zaak. Daarenboven wijst de Raad erop dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, uit het administratief dossier niet blijkt dat recentere artikelen van september 2022 werden neergelegd bij het persoonlijk onderhoud die betrekking hebben op de veiligheidssituatie in de deelstaat Lagos in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU